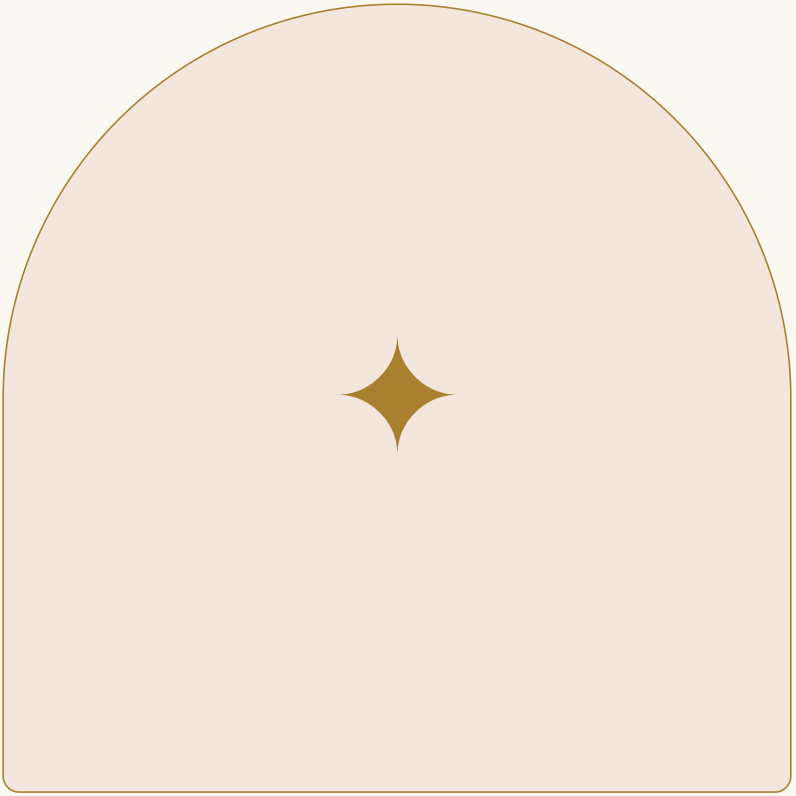

BROSZURA DO DRUKU

Święta Eanswith z Folkestone

Życie, modlitwa, nowenna i pielgrzymka

Wspomnienie: 12 września

Saintspedia · saintspedia.com

W SKRÓCIE

Święta Eanswith z Folkestone

Anglosaska księżniczka z VII wieku, według tradycji założycielka klasztoru w Folkestone.

Wspomnienie	12 września, 31 sierpnia
Narodziny	początek VII wieku, królestwo Kentu
Śmierć	połowa VII wieku, według tradycji 31 sierpnia, Folkestone (Kent)
Kanonizacja	kult od niepamiętnych czasów
Epoka	VII wiek

W tej broszurze

Życie

Modlitwa do świętej Eanswith za młodych i o powołania

Nowenna do świętej Eanswith z Folkestone

Kościół Najświętszej Maryi Panny i Świętej Eanswith w Folkestone

Źródła i autorzy ilustracji

Broszura przygotowana przez Saintspedia, katalog świętych Kościoła katolickiego: żywoty świętych, modlitwy, nowenny i miejsca pielgrzymek, na stronie saintspedia.com. Teksty opracowane przez Saintspedia, z wyjątkiem oznaczonych modlitw tradycyjnych. Modlitwy i nowenny ułożone dla Saintspedia nie są oficjalnymi tekstami liturgicznymi. Broszura bezpłatna, do wydrukowania i udostępniania na użytek osobisty, rodzinny lub parafialny; prosimy jej nie sprzedawać.

ŻYCIE

Święta Eanswith z Folkestone

Święta Eanswith (albo Eanswythe) to anglosaska księżniczka z pierwszej połowy VII wieku, wnuczka Etelberta, pierwszego chrześcijańskiego króla Kentu. Według tradycji założyła w Folkestone, na wybrzeżu Kentu, jeden z pierwszych klasztorów żeńskich w Anglii i zmarła bardzo młodo. Jej wspomnienie przypada 12 września, w dniu przeniesienia jej relikwii, a czasem także 31 sierpnia.

Kim była święta Eanswith?

Eanswith należy do pierwszego chrześcijańskiego pokolenia w królestwie Kentu, nawróconym dzięki misji wysłanej przez papieża świętego Grzegorza Wielkiego i prowadzonej przez świętego Augustyna z Canterbury, która przybyła w 597 roku. Wiadomości historycznych o niej jest niewiele. Zbiór dawnych tekstów, nazywany legendą świętej Mildredy, opowiadający o życiu świętych z rodu królewskiego Kentu, mówi tylko, że była córką króla Eadbalda i jego drugiej żony, Ymme (albo Emmy), frankijskiej księżniczki, i że została pochowana w Folkestone.

Znacznie bardziej szczegółowy Żywot napisał w XIII wieku anonimowy mnich z Folkestone. Znamy go tylko ze streszczenia zachowanego w zbiorze żywotów świętych Jana z Tynemouth. Tego opowiadania, pełnego cudowności, nie można czytać jak biografii w dzisiejszym znaczeniu. Zachowuje jednak pamięć o młodej kobiecie, która wybrała życie konsekrowane i której kult przetrwał wieki.

Kluczowe daty w życiu Eanswith

- **597**: Do Kentu przybywa misja świętego Augustyna; wkrótce potem nawraca się jej dziadek, król Etelbert.

- **Początek VII wieku**: Narodziny jako córki króla Kentu Eadbalda i królowej Ymme.
- **Pierwsza połowa VII wieku**: Według tradycji z pomocą ojca zakłada w Folkestone klasztor, do którego się usuwa.
- **Ten sam okres**: Według jej Żywotu odmawia poślubienia pogańskiego króla Northumbrii.
- **Połowa VII wieku**: Umiera w Folkestone, zapewne przed ukończeniem dwudziestu lat; jej wspomnienie obchodzi się 31 sierpnia, w dniu śmierci według tradycji.
- **1137**: Po zniknięciu dawnego klasztoru wspólnota przenosi się w nowe miejsce; przeorat w Folkestone zakłada Wilhelm d'Avranches.
- **XIII wiek**: Mnich z Folkestone spisuje jej Żywot.
- **1535**: Zamknięcie przeoratu podczas kasaty klasztorów zarządzonej przez Henryka VIII.
- **1885**: W murze kościoła w Folkestone odkryto ołowiany relikwiarz z kośćmi.
- **2020**: Badania naukowe potwierdzają, że są to z dużym prawdopodobieństwem jej szczątki.

Księżniczka w chrześcijańskim Kencie

Eanswith przychodzi na świat w rodzinie królewskiej, w której wiara chrześcijańska jest całkiem świeża. Jej dziadek Etelbert przyjął świętego Augustyna w Canterbury i się ochrzcił. Jej ojciec Eadbald, który początkowo pozostał poganinem, później się nawrócił. Jej matka Ymme pochodziła z królestwa Franków, chrześcijańskiego od ponad stu lat. Eanswith dorasta więc na styku dwóch światów: świata dawnych bogów germańskich, wciąż żywych w pamięci, i świata Ewangelii, która zaczyna kształtować życie królestwa.

Założenie klasztoru w Folkestone

Według Żywotu z XIII wieku Eanswith pragnie odejść od świata, aby poświęcić się Bogu. Ojciec buduje dla niej w Folkestone małe oratorium i kościół pod wezwaniem świętego Piotra. Gromadzi tam wspólnotę kobiet. Ten klasztor uchodzi za jeden z pierwszych klasztorów żeńskich założonych w Anglii.

Opowiadanie mówi, że pewien pogański król Northumbrii chciał ją poślubić, a ona uniknęła jego zalotów dzięki cudowi. Wspomina też o innych cudach, które wydarzyły się w czasie budowy klasztoru, a potem po jej śmierci. Te epizody, typowe dla średniowiecznych żywotów świętych, wyrażają przede wszystkim stanowczość jej wyboru: należeć tylko do Chrystusa. Tradycja przekazuje, że zmarła młodo, 31 sierpnia, i została pochowana w swoim klasztorze.

Kult i odnalezione relikwie

Pierwszy klasztor w Folkestone zniknął, zniszczony przez wikingów albo zabrany przez erozję wybrzeża. W 1137 roku wspólnota osiadła w nowym miejscu: w przeoracie w Folkestone, ufundowanym przez barona Wilhelma d'Avranches. Przeniesiono tam relikwie Eanswith, a rocznica tego przeniesienia, 12 września, stała się jej głównym świętem. Przeorat zamknięto w 1535 roku, w czasie kasaty klasztorów. Jego kościół stał się kościołem parafialnym Folkestone pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny i Świętej Eanswith.

W 1885 roku, podczas prac remontowych, w murze kościoła odkryto ołowiany relikwiarz zawierający część ludzkiego szkieletu. Zapewne ukryto go w czasie reformacji, aby uchronić go przed zniszczeniem. W 2020 roku badania wykazały, że kości należały do jednej osoby, najprawdopodobniej młodej kobiety w wieku około siedemnastu do dwudziestu lat, a datowanie

radiowęglowe umieszcza je około połowy VII wieku. Wszystko się zgadza: są to najpewniej szczątki świętej Eanswith, co czyni je jednymi z nielicznych zachowanych w Anglii relikwii anglosaskich.

Czego uczy nas święta Eanswith?

Święta Eanswith żyła krótko, ale jej życie zostało oddane całe. Jako księżniczka mogła zabiegać o królewskie małżeństwo; wolała założyć dom modlitwy nad morzem. Pokazuje, że świętość nie czeka na liczbę lat. Odnalezienie jej relikwii po wiekach zapomnienia przypomina też, że to, co oddane Bogu, nigdy nie ginie. Można się do niej modlić za młodych, którzy szukają powołania, za siostry zakonne i za Kościół w Anglii, na przykład słowami modlitwy do świętej Eanswith albo w nowennie do świętej Eanswith.

Gdzie modlić się do świętej Eanswith?

- **Folkestone** (Kent, Anglia): kościół Najświętszej Maryi Panny i Świętej Eanswith, dziś kościół anglikański, w którym przechowywane są jej relikwie.
- W każdym kościele, 12 września, powierzając Bogu młodych i powołania.

Poznaj także

- Święty Etelbert z Kentu, jej dziadek, pierwszy chrześcijański król w Anglii.
- Święty Augustyn z Canterbury, apostoł Anglii.
- Święta Mildreda, inna święta z rodu królewskiego Kentu.
- Święty Grzegorz Wielki, papież, który wysłał misję do Anglii.

MODLITWA

Modlitwa do świętej Eanswith za młodych i o powołania

Święta Eanswith, księżniczka z Kentu i wnuczka pierwszego chrześcijańskiego króla w Anglii, postanowiła poświęcić się Bogu i według tradycji założyła w VII wieku klasztor w Folkestone. Zmarła bardzo młodo. Ta modlitwa powierza jej młodych, powołania i tych, którzy muszą podjąć decydujący wybór.

Modlitwa do świętej Eanswith

Święta Eanswith,
córko królów,
ponad tron i ziemskie przymierza
przedłożyłaś mały dom modlitwy nad morzem.
Naucz mnie szukać najpierw Królestwa Bożego.

Ty, która umiałaś powiedzieć „nie”
temu, co oddalało cię od Chrystusa,
daj młodym wewnętrzną wolność,
by wybierali dobro i szli za swoim powołaniem.
Wspieraj siostry zakonne i tych, którzy wahają się odpowiedzieć na wezwanie.

Twoje życie było krótkie, ale oddane całe.
Pomóż mi nie odkładać na jutro
tego, o co Bóg prosi mnie dzisiaj.
Czuwaj nad Kościołem w Anglii i nad jednością chrześcijan.
Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Kiedy modlić się do świętej Eanswith?

- W dniu jej wspomnienia, 12 września, albo 31 sierpnia.
- Za młodego człowieka, który szuka powołania albo musi wybrać drogę życia.
- Za siostry zakonne i wspólnoty kontemplacyjne.
- Za rodziny, które przekazują wiarę dzieciom.
- O jedność chrześcijan, zwłaszcza w Anglii.

Wezwanie za młodych

> *Panie, Ty, który wołasz każdego po imieniu,*
> *daj młodym serce wolne i hojne.*
> *Święta Eanswith, módl się za nimi. Amen.*

Aby przygotować się do jej wspomnienia, możesz odprawić nowennę do świętej Eanswith od 4 do 12 września i poznać życie świętej Eanswith. Jej relikwie spoczywają w kościele w Folkestone.

NOWENNA

Nowenna do świętej Eanswith z Folkestone

Ta nowenna jest inspirowana życiem świętej Eanswith, księżniczki z Kentu i według tradycji założycielki klasztoru w Folkestone w VII wieku. Nie jest oficjalnym tekstem liturgicznym. Aby zakończyć ją w dniu jej wspomnienia, 12 września, rozpocznij ją 4 września. Możesz ją też odprawić w każdym innym czasie roku.

Jak odprawiać tę nowennę?

Każdego dnia zacznij od znaku krzyża i powierz Bogu swoją intencję. Przeczytaj rozważanie, odmów modlitwę dnia, a potem Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo i Chwała Ojcu. Zakończ słowami: „Święta Eanswith, módl się za nami". Gest dnia pomaga przeżyć nowennę w konkretny sposób. Przytoczone epizody pochodzą z Żywotu spisanego w XIII wieku, w którym historia miesza się z legendą.

Dzień 1: Całkiem nowa wiara

Eanswith rodzi się wkrótce po nawróceniu Kentu, w rodzinie, która wciąż pamięta dawnych bogów. Otrzymuje bardzo młodą wiarę, którą pozwoli wzrastać.

Modlitwa: Panie, dziękuję Ci za tych, którzy głosili mi Ewangelię. Zachowaj moją wiarę żywą i świeżą.

Gest dnia: Pomodlić się za tych, którzy odkrywają wiarę, za katechumenów i nowo ochrzczonych.

Dzień 2: Dziedzictwo dziadków

Jej dziadek Etelbert był pierwszym chrześcijańskim królem w Anglii. Wiara często przechodzi przez najstarszych w rodzinie.

Modlitwa: Panie, błogosław dziadkom, którzy przekazują wiarę wnukom.

Gest dnia: Zadzwonić do babci lub dziadka albo ich odwiedzić, ewentualnie pomodlić się za swoich przodków.

Dzień 3: Wybrać Boga

Jako księżniczka Eanswith mogła zabiegać o królewskie małżeństwo. Pragnie jednak usunąć się, by się modlić. Wybór Boga nadaje właściwą miarę wszystkiemu innemu.

Modlitwa: Panie, pomóż mi dawać Ci pierwsze miejsce w moich wyborach.

Gest dnia: Zacząć dzień od kilku minut modlitwy, zanim zajmiesz się czymkolwiek innym.

Dzień 4: Ojciec, który wspiera

Według Żywotu ojciec zbudował dla niej oratorium i kościół. Pomógł córce pójść za jej powołaniem.

Modlitwa: Panie, błogosław rodzicom, którzy towarzyszą powołaniu swoich dzieci, nie tłumiąc go.

Gest dnia: Pomodlić się za młodego człowieka, który musi wybrać drogę życia.

Dzień 5: Powiedzieć „nie”

Tradycja opowiada, że pewien pogański król chciał ją poślubić, a ona odmówiła. Umiejętność powiedzenia „nie” temu, co odwodzi od Chrystusa, jest formą wolności.

Modlitwa: Panie, daj mi siłę, abym odrzucał to, co oddala mnie od Ciebie.

Gest dnia: Zrezygnować z przyzwyczajenia, które odciąga cię od tego, co najważniejsze.

Dzień 6: Dom modlitwy nad morzem

W Folkestone Eanswith gromadzi wspólnotę kobiet. Naprzeciw morza modlą się one za królestwo i za rodzący się Kościół.

Modlitwa: Panie, błogosław wspólnotom sióstr zakonnych, które modlą się za świat.

Gest dnia: Pomodlić się za jakąś wspólnotę zakonną albo napisać do niej kilka słów wsparcia.

Dzień 7: Życie krótkie i pełne

Eanswith umiera bardzo młodo, zapewne przed dwudziestym rokiem życia. Jej życie było krótkie, ale nic w nim nie zostało stracone.

Modlitwa: Panie, pocieszaj rodziny, które straciły dziecko albo młodego człowieka. Przyjmij ich do swojego pokoju.

Gest dnia: Pomodlić się za młodego zmarłego i za jego rodzinę.

Dzień 8: Ukryte relikwie

W czasie reformacji wierni ukryli jej relikwie w murze, aby je ocalić. Odnaleziono je dopiero w 1885 roku.

Modlitwa: Panie, strzeż Kościoła w czasach próby i daj nam wiernie strzec tego, co nam powierzasz.

Gest dnia: Pomodlić się za chrześcijan prześladowanych w naszych czasach.

Dzień 9: Nic nie ginie

Po wiekach nauka potwierdziła to, co zachowała tradycja: Eanswith wciąż spoczywa w Folkestone. To, co oddane Bogu, trwa.

Modlitwa: Panie, pomnażaj we mnie nadzieję. Za wstawiennictwem świętej Eanswith udziel mi łaski, o którą proszę Cię w tej nowennie, jeśli taka jest Twoja wola.

Gest dnia: W miarę możliwości uczestniczyć we Mszy Świętej i pomodlić się o jedność chrześcijan.

Modlitwa na zakończenie

Święta Eanswith,
księżniczko z Kentu i oblubienico Chrystusa,
ty, która oddałaś wszystko w tak krótkim życiu,
przedstaw Panu intencję, którą ci powierzyłem.
Zachowaj młodych w wolności dzieci Bożych
i zgromadź chrześcijan w jedności.
Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Więcej: życie świętej Eanswith i modlitwa do świętej Eanswith, którą można odmawiać w każdej chwili.

PIELGRZYMKA

Kościół Najświętszej Maryi Panny i Świętej Eanswith w Folkestone

Kościół Najświętszej Maryi Panny i Świętej Eanswith (St Mary and St Eanswythe) znajduje się na starym mieście w Folkestone, porcie na wybrzeżu Kentu w Anglii. Jest spadkobiercą przeoratu benedyktyńskiego, który zastąpił klasztor założony według tradycji przez świętą Eanswith w VII wieku. Dziś jest kościołem parafialnym Kościoła Anglii i przechowuje relikwie świętej, odnalezione w 1885 roku.

Od klasztoru Eanswith do przeoratu

Według jej Żywotu księżniczka Eanswith, córka króla Kentu Eadbalda, założyła w Folkestone klasztor żeński, w którym żyła i została pochowana. Ten pierwszy klasztor zniknął, zniszczony przez wikingów albo przez erozję wybrzeża. W 1137 roku wspólnota osiadła w nowym miejscu: w przeoracie ufundowanym przez barona Wilhelma d'Avranches. Przeniesiono tam relikwie świętej, a rocznica tego przeniesienia, 12 września, stała się jej głównym świętem.

Przeorat zamknięto w 1535 roku, w czasie kasaty klasztorów. Jego kościół stał się kościołem parafialnym miasta pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny i Świętej Eanswith. Najprawdopodobniej właśnie wtedy wierni ukryli relikwie w murze, aby je ochronić.

Odnalezione relikwie

W 1885 roku, podczas prac remontowych, w murze kościoła odkryto ołowiany relikwiarz zawierający część ludzkiego szkieletu. W 2020 roku badania naukowe ustaliły, że kości należały do jednej osoby, młodej kobiety w wieku około siedemnastu do dwudziestu lat, zmarłej według datowania

radiowęglowego około połowy VII wieku. Wyniki te zgadzają się z tym, co wiemy o Eanswith: są to najprawdopodobniej jej szczątki, co czyni to miejsce jednym z nielicznych w Anglii, w których przechowuje się relikwie anglosaskiej świętej.

Modlitwa na miejscu

Przed przyjazdem możesz przeczytać życie świętej Eanswith. Przy jej relikwiach powierz jej młodych, którzy szukają powołania, siostry zakonne i jedność chrześcijan, a potem odmów modlitwę do świętej Eanswith. Ponieważ kościół jest dziś anglikański, pielgrzymka staje się tu także modlitwą o jedność między chrześcijanami. Na przygotowanie do jej wspomnienia możesz odprawić nowennę do świętej Eanswith. To propozycje Saintspedia.

Informacje praktyczne

Folkestone leży w hrabstwie Kent, niedaleko Dover i wjazdu do tunelu pod kanałem La Manche; z Londynu dojeżdża tu pociąg. Kościół jest miejscem kultu: obowiązuje stosowny strój i zachowanie ciszy w czasie nabożeństw. Godziny otwarcia i nabożeństw mogą się zmieniać: przed przyjazdem sprawdź je w parafii albo w informacji turystycznej.

Źródła i autorzy ilustracji

Teksty: Saintspedia (saintspedia.com). Źródła podane w każdej części są źródłami odpowiedniej strony serwisu. Dane biograficzne częściowo z Wikidata (CC0). Czcionka: EB Garamond (licencja SIL Open Font).

Więcej darmowych broszur

Żywoty świętych, modlitwy, nowenny i miejsca pielgrzymek: wszystkie broszury do druku znajdziesz na

saintspedia.com